

mindre sandsynlig end nogensinde, efterat Landstingets Forkastelse af den midlertidige Finantslov har afstaaet den befindige Overveielse af Uoverensstemmelsen, hvortil der fremfor Alt krævedes Tid og Ro.

Under disse Omstændigheder, og da Forholdenes Magt bærer hen til Finantsaarets Udløb uden nogen lovmæssig Bevilling, henvender Folkethinget sig paany til Deres Majestæt. Thinget kan ikke lade det komme til et afgjørende Brud og til den uoverskuelige Række af fordærvelige Konflikter, som deraf vil udvikle sig, uden endnu en Gang at rette et alvorligt og ærbødigt Ord til Landets Konge, hvis høie Kald det er at staa over Partierne, og hvis skjønneste Prærogativ det er at kunne lade Fred og Forsoning afløse Kampens Bitterhed.

Deres Majestæts nuværende Ministerium og Folkethinget ere komne i en Strid, der er bleven heftigere med hvert Aar. Saa ofte Bælgerne ved Oplosning af Folkethinget have været faldede til at tilkjendegive deres Mening — langt oftere end et regelmæssigt Statsstyre vilde have krævet — have de med stort og stigende Flertal stillet sig paa Folkethingets Side. Denne Strid har standset ethvert nyttigt Lovarbeide og gennemtrængt Samfundet med en Hadets og Bitterhedens Aand, som enhver oprigtig Fædrelandsven dybt maa beklage. Der er intet Haab om, at dette Forhold mellem Folkethinget og Ministeriet kan forandres. Under den herskende Stemning bliver enhver ny Sag et Tvistens Emne, og ikke blot forhindres en Afgjørelse nu for Tiden, men enhver fremtidig Løsning vanskeliggjøres.

Med en Regjering, der har Villie og Evne til at samarbeide med Rigsdagen og formaar at fremkalde den samstemmende Beslutning af alle Statsmagterne, der kræves til enhver Lov og Bevilling, er Folkethinget villigt til at forhandle. Thinget vil, for at naae et heldigt Resultat af de nu gennem saa mange Aar ophobede Lovarbeider, gaa saa vidt i Smødekammen, som dets Overbevisning om Fædrelandets Lary, Statskassens Evne og Folkets Ret tillader. Store Opgaver, der hidtil ere standsede af den politiske Konflikt, vente paa deres Løsning, og en frugtbar, heldbringende Virksomhed vil staa aaben for en Regjering, der magter Stillingen og kan vinde Rigsdagens Tilslutning.

Deres Majestæt!

I et betydningsfuldt Dieblif, paa et Vendepunkt af Folkets Liv og Deres Majestæts Regjering, paa Skilleveien, hvor et Valg maa træffes, rette vi disse Ord til Kronens Bærer.

Det beror paa Deres Majestæts Beslutning, om vi nu skulle aabne et nyt Afsnit af den politiske Kamp, lidenskabeligere og farligere end nogen, vi hidtil have kjendt, i hvilken Grundlovens Bud skulle vrides og forvansktes ved sossistiske Fortolkninger, for saa vidt man ikke drister sig til aabent at tilsidejætte dem, i hvilken den ene Yderlighed vil fremkalde den anden, og i hvilken vort lille Lands Kræfter ville blive opslidte i fortærende Broderkrig, eller om Historien fra dette Dieblif, da Faren var størst, skal kunne regne en Periode af nyttigt og enigt Arbeide til Folkets og Fædrelandets Vel under Overholdelse i